

LA MORMINTULUI LUI FLORICELU

Alu șeptelea născutu ș'alu patrulea mortu fiu alu D-lui C. A. Rosetti, înmormintatu Duminică 12 Martiu 1867 la Cimitirulu Șerban-Voda

Ua flóre peri din buchetulu familiei Rosetti.

Domnilor!

Tristă ocaziune imă ordonă imperiosu ca să dicu două vorbe! nu viu domnilor să vă vorbesc de acéstă mică ființă (alu cărui nume este flóre), pentru că Floricelul a peritu negreșitu în primăvara vieței ca și o flóre! nu! căci, astelul de pierderi de și destul de sfășietre pentru neconsolații lui părinți, însă vedem pe totă ziua și, de vomă întreba Istoria, de vomă deschide cartea cea mare — Cartea Secolilor, — ne va areta multe asemenea, din cari conchidem că totu ce vedem în acéstă viață, Bucuri, Plăceri, întristări și altele; putem prea lesne se le numim c'o singură curbă: Vanitate.

Voiu d-lor se ve amintesc ce-va chiar de la începutul lunei după vechiul testament. Și acelu ce-va este că inocentul Avelu este cel dintiu care a scurmatu pământul, — inocința mai înteu a părăsit lumea, ea a făcutu cel dintiu moșioroi! De aceea vă rog unu minut să nu uitați acésta până ine voi esplioa. Și étă cum:

Știți d-lor! că, acéstă grădina la fondarea ei avea altu destin, altu rol? Negreșitu avea rolul vanității, alu petrecerilor ș'alu bucuriei timporare, alu aspirării unu aeru de plăceri! Ađi însă ș'a schimbatu rolul, ađi este repausul acelor cari mai multu sau mai puțin au gustatu din dulceta sau amarul acestei lumi! Vedem cu toți în drepta și'n stanga că, pe aceste colnice pe unde precum amă disu, întiu ómenii se plimbu spre ași îndului viața, ađi vedem ridicate atatea monumente pe care cetim numele oate unu amic, alu unu cunoscutu! Este unu ce forțe durerosu, însă pe cât este de înfioratoru cu atât este și mîngiatoru: căci, de și nu mai vedem ființa care aperutu, daru putem cel puțin să-i citim numele pe o petró, reviu daru la ceia-a ce vă diseiu să nu uitați.

Amă disu că inocentul Avelu este cel întiu care scurmu pământul. Veți ști că și aici Angelulu păzitoru alu acestei grădini, este Elena sora lui Floricelul! Care și dinsa ca o păsărică zbura ca dintr'o colivie din brațele părinților! da! Ea este cea dintiu care scurmu pământul acestei grădini care până la dinsa era vergin,

Ea este înteu mortu care rădică cel întiu moșioroi! Ea este pentru acestu Cimitiru ceia ce fu inocentul Avelu pentru întreaga lume, acésta este cauza, este ideia care mă sili de a vorbi.

Așa daru Elena fiindu singură într'o grădina așa de spațioasă, singura filomelă care predominia acești arbori, după unu scurtu interval se uni cu fratele seu Antonie, — acéstă pereche inocință chemă acum la dănu și pe Floricelul cu dănsul se implini o trinitate de ângerași sau mai bine unu frumosu buchetu de floricel de primă-vară. Fie daru plătiți cu acești trei neconsolații lor părinți.

Astufel daca destinul a fostu așa n'avem alt de făcutu de câtu se'l petrecem fără a plânge, precum însuși ne dice prin vocea Bisericeii „Nu mă plângeți pe mine care n'am greșitu nimic, ci vă plângeți pe voi care greșiți totu d'auna.”

Virtuosule Tată, Duioasă mamă terminu prin a vă ruga să nu mă plângeți, pentru că asemenea ființe inocințe au unu locu destinatu în ceru numai pentru dănu, locu în care noi, noi care 'numărăm mai mulți ani, nu credu că vom avea ședere. Veniți de vă faceți ultima datorie, veniți de sărutați fructul esemplarei vóstre căsnicii! pentru că elu merge aginte alu vostru spre a solicita la tronul a totu putinte pentru familia vóstră și patria sa, merge acolo unde curându sau mai târziu vom urina treptatu cu toți. N'aveți de câtu se sădiți pe mormentu'i flórea care se dice nu mă uita, și amicii se-i presere mormentu' cu flori. Acum jelitorea aramă facă-și datoria, clerulu întone imnul eternității, și în unire toți se dicem: Dómnne priimește'lu în locașurile tale. Aminu.

Preotulu Gr. Musceleanu.

Vădendu adinca mîhnire de care erau isbiți părinții acestui copil, amă cređutu a nu le mai înmulți durerea. Astufel daru m'am rezervatu alu publica, fără să'l pronunțu la mormintu unde nici n'ăși fi pututu se'l terminu, căci ca părinte de familie amă suspinatu împreună. Ilu dedicu daru dómnnei mame: Maria Rosetti.

Preotulu Gr. Musceleanu.

